

STAR WARS

ÎNCEPUTURILE JEDI

AVENTURILE LUI LANOREE BROCK, JE'DAII RANGER

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

— Ironholgs, introdu asta în jurnalul meu. Aşa, droid bun. Bine. De unde să încep…

Deci, Consiliul Je'daii mi-a cerut să mă întorc pe Tython, ceea ce însemna doar un singur lucru – că aveau o misiune pentru mine. Sunt Ranger, deci era de aşteptat, deşi ultima dată când mi-au dat o misiune, am ajuns să zbor spre Ska Gora şi să mă implic în luptele Wookiee pentru terenuri. Am crezut că va fi ceva uşor. S-a încheiat… mizerabil.

Dar acum a fost diferit. Foarte diferit. După cum văd eu problema, au fost doar două motive pentru care să mă cheme înapoi. Primul: că misiunea era atât de serioasă, de delicată şi potenţial mortală, încât nu puteau risca nicio formă de comunicare ca să mă pună la curent. Nici măcar pe propriile canale securizate ale Je'daiilor nu puteau transmite informaţiile. Nu puteau trimite pe nimeni – nici droid, nici Ranger – să-mi aducă fişierele criptate. Comunicarea trebuia făcută faţă în faţă. Şi când i-am întâlnit în vale, chiar şi acea întâlnire a fost extrem de secretă. A fost ciudat să văd Consiliul aşa. Aproape de parcă ar fi fost speriat.

Al doilea motiv pentru care m-au ales era că misiunea era cât se poate de personală pentru mine.

La început, m-am gândit că al doilea motiv îl putea compromite pe primul. Dar am avut timp să mă gândesc la el. Am avut timp să mă opresc asupra trecutului – acei ani de început pe Tython, cu dragul meu frate Dal, şi la anii următori, fără el – şi pot vedea de ce Consiliul Je'daii este atât de înţelept. Pericolul misiunii şi aspectul ei personal sunt atât de împletite încât nu puteau alege pe nimeni altcineva. Doar pe mine. Trebuia în mod foarte clar să fiu eu.

Ei spun că antrenamentul unui Je'daii este ceea ce îl face să fie persoana care este şi, în anumite privinţe, au dreptate. *Călătoria* mea pe Tython m-a modelat. Mi-am găsit adevărata

chemare la Anil Kesh, în Templul Ştiinţei Je'daii. Acolo am învăţat să-mi temperez îndoielile şi să-mi canalizez talentele. Acolo am descoperit pentru prima dată Alchimia Cărnii.

Dar eu am făcut acea călătorie lungă şi în cele din urmă tragică, care m-a transformat cu adevărat în persoana care sunt acum.

Aşa că acum mă angajez în noua mea misiune. Prima oprire va fi pe Kalimahr. Mi s-a spus să întâlnesc acolo un Twi'lek numit Tre Sana. Mi s-a spus că mă va ajuta. Şi deja sunt neliniştită. Sunt obişnuită să am de-a face cu non-Tythoni, dar pentru ceva atât de sensibil ca misiunea asta... Ce poate să-mi spună un Twi'lek şi Consiliul nu?

Nu este cel mai bun mod de a începe o misiune, nu, Ironholgs? Cu mister. În întuneric.

Cu toate astea, m-am întors pe Tython cu linişte în suflet şi acum plec din nou, afectată de o mare greutate. O presiune personală cum nu am crezut niciodată că va trebui să suport. Şi cu un asemenea pericol pentru întregul sistem Tython. Simt că sunt pe punctul de a testa fiecare moment de antrenament pe care l-am întreprins vreodată.

Dar e în regulă, Ironholgs. Te am cu mine, droid ursuz ce eşti. Am nava mea *Pacificator*, rafinată şi personalizată după bunul meu plac. Am un motor mai rapid. Am arme mai mari. Şi am Forţa. Orice s-ar întâmpla, orice va trebui să înfrunt – şi pe oricine aş putea întâlni – Forţa va fi cu mine, întotdeauna.

Am stabilit cursul spre Kalimahr. Şi fie ca Forţa să meargă cu mine.

Ranger Je'daii Lanoree Brock, am încheiat înregistrarea.

SFÂRŞIT